

11. august 2026

I medfør af § 37, stk. 1 i Forretningsorden for Inatsisartut, fremsættes følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

1. Vil Naalakkersuisut indhente en officiel juridisk vurdering af, i hvilket omfang en person med bopæl i Grønland og dansk statsborgerskab er omfattet af kundebegrebet i artikel 2, nr. 13, i EU's geoblokeringsforordning, når købet foretages hos en europæisk webshop, og varen leveres eller afhentes i en EU-medlemsstat?
2. Vil Naalakkersuisut afklare, om det kan udgøre uberettiget geoblokering eller forskelsbehandling, når en sådan kunde får adgang til webshoppens, men efterfølgende nægtes at gennemføre købet alene på grund af grønlandsk bopæl, adresse, postnummer eller faktureringsadresse, selv om varen skal leveres eller afhentes i et EU-land?
3. Vil Naalakkersuisut afklare, hvordan forordningens artikel 5 om betalingsmidler finder anvendelse på betalingskort, bankkonti og digitale betalingsløsninger, der anvendes af borgere i Grønland, herunder hvornår en webshop lovligt kan afvise et betalingsmiddel med tilknytning til Grønland?
4. Kan Naalakkersuisut bekræfte, at virksomheder, som alene er etableret i Grønland, som udgangspunkt ikke omfattes af forordningens definition af en beskyttet virksomhedskunde, og vil Naalakkersuisut i så fald arbejde for, at grønlandske virksomheder sikres en tilsvarende adgang til europæisk e-handel?
5. Vil Naalakkersuisut i samarbejde med de danske myndigheder sikre, at borgere i Grønland kan få behandlet klager om uberettiget geoblokering hos den danske Forbrugerombudsmand og få praktisk bistand gennem Forbruger Europa, og vil Naalakkersuisut offentliggøre en tydelig klagevejledning målrettet Grønland?
6. Vil Naalakkersuisut rejse spørgsmålet om grønlandske borgeres og virksomheders adgang til europæisk e-handel gennem de eksisterende samarbejdsfora mellem Grønland, Danmark og EU, herunder OCT-EU-dialogen og EU's kontor i Nuuk, med henblik på løsninger vedrørende adresser, postnumre, betalingsmidler, videresendelse, reklamation og returnering?
7. Hvornår vil Naalakkersuisut fremlægge en konkret handlingsplan med ansvarlige myndigheder, tidsfrister og økonomiske konsekvenser for at begrænse uberettiget geoblokering og de meromkostninger, som borgere og virksomheder i Grønland påføres ved europæisk e-handel?

8. Mener Naalakkersuisut, at den nuværende geoblokering af borgere og virksomheder i Grønland er acceptabel, eller vil Naalakkersuisut tage konkrete initiativer for at løse problemet?

(Medlem af Inatsisartut Jens Nap̃tôK', Naleraq)

Begrundelse

Grønlandske borgere og virksomheder oplever jævnligt, at varer kan findes og bestilles hos danske og andre europæiske webshops, men at købet alligevel ikke kan gennemføres. Grønland kan mangle som valgmulighed, grønlandske adresser og postnumre kan blive afvist, eller betalingen kan blive blokeret på grund af kundens bopæl, faktureringsadresse, betalingskort eller betalingsløsning. Problemet består dermed ikke kun i, at en webshop undlader at levere direkte til Grønland, men også i, at borgere kan blive afskåret fra at handle, selv om de selv sørger for levering eller afhentning i Danmark eller et andet EU-land.

Grønland er ikke medlem af EU og er ikke en del af EU's indre marked. Personer med dansk statsborgerskab og bopæl i Grønland er imidlertid samtidig unionsborgere. EU's geoblokeringsforordning har til formål at forhindre visse former for uberettiget forskelsbehandling på grund af kundens nationalitet, bopæl eller etableringssted inden for det indre marked. Der er derfor behov for en præcis og officiel juridisk afklaring af, i hvilket omfang reglerne beskytter borgere i Grønland, når varen skal leveres eller afhentes i en EU-medlemsstat.

Reglerne indebærer ikke, at enhver europæisk webshop skal levere varer direkte til Grønland. Det afgørende spørgsmål er derimod, om en kunde må afvises alene på grund af sin tilknytning til Grønland, når kunden accepterer de almindelige salgsbetingelser og selv sørger for, at varen leveres eller afhentes inden for det område, som webshoppen allerede betjener. En grønlandsk adresse eller et grønlandsk postnummer bør ikke automatisk kunne anvendes som grundlag for at blokere adgangen til hjemmesiden, afvise en ellers gyldig betaling eller annullere et køb.

Der er desuden behov for at undersøge betalingsområdet særskilt.

Grønlandske borgere kan anvende danske banker, internationale betalingskort og digitale betalingstjenester, men stadig opleve, at betalingen afvises på grund af kortets udstedelsessted, betalingskontoens placering eller den registrerede faktureringsadresse. Det skal derfor afklares, hvornår en sådan afvisning er sagligt begrundet, og hvornår den kan udgøre uberettiget forskelsbehandling efter reglerne om geoblokering.

Grønlandske virksomheder kan stå i en endnu mere usikker position.

Geoblokeringsforordningen knytter beskyttelsen af erhvervskunder til, om virksomheden er etableret i en EU-medlemsstat. En virksomhed, der alene er etableret i Grønland, kan derfor risikere at være ringere beskyttet end en tilsvarende virksomhed etableret i Danmark. Dette kan begrænse grønlandske virksomheders adgang til varer, udstyr, reservedele og andre nødvendige indkøb og dermed svække deres konkurrencevilkår.

Når et køb kun kan gennemføres ved, at varen først sendes til et lager eller en mellemmand i Danmark og derefter videresendes til Grønland, påføres kunden yderligere udgifter til blandt andet fragt, håndtering, opbevaring og forsikring. Ved fejl, reklamation eller returnering kan der samtidig opstå uklarhed om, hvem der bærer risikoen og omkostningerne ved transporten mellem Grønland og Danmark.

Problemet rammer ikke kun enkelte forbrugere. Det udgør en bredere digital og økonomisk barriere for et samfund, hvor geografiske afstande allerede medfører høje priser og begrænset adgang til varer og tjenesteydelser. Grønlands geografiske placering og forhold til EU bør ikke føre til, at borgere og virksomheder accepteres som kunder, når det passer handelssystemerne, men behandles som udenforstående, når de ønsker at gøre brug af almindelige handelsmuligheder.

Spørgsmålene kræves skriftligt besvaret indenfor ti (10) arbejdsdage. I tvivlsspørgsmål omkring oversættelsen skal der tages udgangspunkt i den grønlandssproget version.